

geen vrijheid zou vinden om nu een plaats in het Hoofdbestuur te aanvaarden.

Naar het mij voorkomt, kent Dr. SCHUTTER aan de lijst der kandidaten een te groote waarde toe. De afgevaardigden vinden daarin wel een aanwijzing, maar zij zijn er in geen opzicht aan gebonden. Zij komen, volgens het Reglement, in den regel met een vrij mandaat ter vergadering en vinden ruimschoots gelegenheid daar, vóór de stemming, overleg te plegen. Daarom had ik gemeend mijn mededeeling zonder bezwaar tot de vergadering uit te kunnen stellen. Nu echter zou er misverstand kunnen ontstaan wanneer ik bleef zwijgen.

De Afdelingen die mijn naam op de lijst van kandidaten gebracht hebben, zullen, naar ik hoop, mijn verzekering van erkentelijkheid voor het in mij gestelde vertrouwen wel willen aannemen en willen gelooven dat mijn besluit niet uit gebrek aan belangstelling in onze Maatschappij voortkomt.

C. A. PEKELHARING.

DE ALGEMEENE VERGADERING te ZWOLLE.

Nu de voorstellen van Oldambt door een voldoende aantal afdelingen worden gesteund, nu ook Woerden en Zwolle pogingen aanwenden om nieuwe punten op de agenda te brengen, is het bezwaar in n°. 21 van dit *Tijdschrift* door den Heer JB. VAN GEUNS ontwikkeld, dat de reeds urgent verklaarde voorstellen en misschien nog andere door een vermoeide en daardoor minder belangstellende vergadering zullen moeten worden behandeld, niet van grond ontbloomt. Immers de wijzigingen in de Statuten en het Huishoudelijk Reglement zullen op denzelfden dag, en eerst aan de orde komen, met de amendementen door de afdelingen ingezonden. Zal ieder afgevaardigde in de gelegenheid worden gesteld zijn amendement, al is het ook zeer kort, toe te lichten, de uren die op den 2den dag des morgens disponibel zijn voor Statuten en Reglementsherziening, mitsgaders voor de andere voorstellen die reeds lang zijn aangeboden en ten deele geamendeerd, zullen te spoedig zijn vervlogen.

Intusschen heeft het Hoofdbestuur al deze onderwerpen, oud en nieuw, ontvangen, en dient dezelve op regelmatige wijze af te doen. Ook gebiedt het belang der zaken die aan de orde komen, dat met geduld en oplettendheid naar de verschillende betoogen en argumenten wordt geluisterd, opdat niet al te dikwijls voor wetsherziening de aandacht behoeft te worden ingeroepen!

Het komt mij daarom voor, dat, met wijziging der agenda, de herziening van de Statuten en het Huishoudelijk Reglement met de zoo belangrijke aanhangsels over het *Tijdschrift*, de Bibliotheek en het Ondersteuningsfonds, des *Maandags namiddags* moeten worden behandeld. Deze namiddag, steeds gebruikt voor een pleziertocht naar vriendelijke en gastvrije oorden, moet voor dezen keer worden besteed tot het afdoen van zaken. Dan biedt de Dinsdagmorgen voldoende tijd om de voorstellen van Oldambt en misschien nog meer nieuwe voorstellen in behandeling te nemen. Voor dezen keer?

Ik ben oprecht de meening toegedaan dat de algemeene vergaderingen

van onze Maatschappij te veel tijd opofferen aan het vermaak. Ieder moge de hand in eigen boezem steken en velen zullen moeten erkennen de waarheid van mijn bewering. Ik ben van oordeel dat van nu af aan de namiddag van den eersten dag geheel aan ernstige bezigheid moet zijn gewijd.

Bescheiden bied ik deze gedachten aan het Hoofdbestuur en aan de recipieerende afdeeling ter overweging aan.

Den Heer JB. VAN GEUNS hoop ik bij deze gelegenheid aan mijn zijde te zien. Immers het opofferen van pret ten einde voor ernstige zaken tijd te winnen zal het „prestige onzer Maatschappij” verhoogden en zeer bevorderlijk zijn aan een „goeden gang van zaken”.

Beerta, 25 Mei 1903.

B. SLINGENBERG.

DE DOCTORSTITEL VOOR ARTSEN.

Een onlangs in *Janus* verschenen artikeltje van Dr. ULECIA te Madrid (*Janus* 15 Janv. pg. 33) deelt eenige „Cosas d'España” mee, die, naar ik meen, wel de aandacht verdienen.

Wij lezen daar dat het onderwijs in de historia medicinae, als academisch leervak, in Spanje zeer oud is. En verder dat in Spanje twee titels bestaan die den medicus machtigen tot uitoefenen van praktisch. De eene titel is die van Licenciado, licencié, een titel langs den gewonen academischen weg verkregen; aan dien titel is de artsbevoegdheid verbonden.

Om bovendien den anderen titel, dien van Dr. med., te verkrijgen, is het noodig, dat de aspirant nog een jaar studie wijdt aan de vakken door Dr. ULECIA aldus genoemd en gerangschikt: Geschiedenis en kritiek der geneeskunde, Biologische chemie, Anthropologie, Experimenteele Psychologie.

Deze vakken schijnen alleen te Madrid onderwezen te worden, want slechts dáár is de doctorstitel verkrijgbaar. En alleen hij die den doctorstitel bezit is tot Professor benoembaar.

Mij dunkt voor ons die nog steeds voor de quaestie staan, hoe behooren, naar onze meening, artsen tot den door hen begeerden doctorstitel te worden toegelaten, ligt in die Spaansche regeling wel iets dat der overname waard is.

Men brengt ten onzent de klassieke opleiding in miscrediet, kortwiekt die ten minste zeer. Men beweert dat al de tijd door den a. s. medicus aan Grieksch, Latijn, etc. besteed, beter kon besteed worden. Goed of liever niet goed. Er is stellig veel tegen onze tegenwoordige gymnasiale opleiding in te brengen. Daar is in dezen veel over en weer geschreven. Ik wil daar niet op in gaan. Naar ik meen is vrijwel aangenomen dat het gymnasium in zijn tegenwoordigen toestand even onvoldoende is voor de vorming van den modern-practischen arts, als de H. B. S. ongeschikt tot de vorming van den a. s. medischen geleerde, of wil men liever, ongeschikt als grondslag van een breede wetenschappelijke ontwikkeling.

Wij staan nu voor de vraag, hoe dien artsen, die de H. B. S. volgden en voor het meerendeel dien grondslag eener breed opgevatte vorming hebben gemist, tóch de weg tot den doctorstitel kan geopend worden. Mij dunkt die weg moet logisch aangelegd, en niet tē moeilijk zijn, ook niet door de spits-